

ВІД РЕДАКЦІЇ: Сьогодні, 26 квітня, як і 25 років тому, людство людство вже 25 раз здригнеться від вибуху четвертого енергоблоку Чорнобильської атомної електростанції,. Найстрашніша мирна катастрофа людства. Радіоактивна хмара від аварії пройшла над європейською частиною СРСР, Східною Європою, Скандинавією, Великобританією і східною частиною США. 4,8 % території України, 0,5 % - Росії, 23 % - Білорусі були забруднені радіоактивними ізотопами; постраждало 2,3 млн. чоловік, сотні квадратних кілометрів орної землі було заборонено для використання... Збитки, нанесені аварією на Чорнобильській АЕС, дорівнюють 235 млрд. доларів США, що складали 32 річних бюджети країни за 1986 рік.

Проф. М. І. ЯБЛУЧАНСЬКИЙ, завідувач кафедри внутрішніх хвороб медичного факультету: «1986 рік. Коли відбулася аварія, інформація до народу вчасно не поступила. Наприклад, мій товариш, коли повернувся із Києва, розповідав, як вночі посеред степу зупинили його потяг і провели повну дезінфекцію. І при цьому всьому пасажирів до кінця не розуміли, що відбувається. Коли вже всім стало відомо про аварію, однаково говорили про відсутність надзвичайної небезпеки. Пам'ятаю, що дев'ятого травня проводилися змагання з велоспорту, приїхали іноземні гості, а радіоактивна хмара рухалась на Київ і там була найвища концентрація радіоактивних ізотопів. Багато людей, які працювали безпосередньо в зоні аварії, отримали смертельну дозу радіації і померли.

Сьогодні ж відомо: ті люди, які залишилися в радіаційній зоні, досі живуть і нічого з ними не сталося. Вони отримали незначну дозу радіації або ж організм по-іншому відреагував на неї. Взяти для прикладу трагедію з Хіросімою і Нагасакі – є ті, хто пережив ці події, і зараз ще живі, а це вже доволі літні люди – все таки 1945 рік! Отож, на тих, хто отримав малу дозу радіації, вона надала певну протективну дію. Адже, як відомо, у медицині радіоактивне випромінювання ми використовуємо і як метод діагностики, і як метод лікування. Сьогодні ми теж отримуємо мало інформації щодо реального стану ЧАЕС. Саме вчора у новинах розповідали, що у рамках підготовки до Євро-2012 уже заплановані туристичні маршрути у Чорнобиль десь за 400 євро. Безпечно це? Так потрібно? Висновок один: ця трагедія мало чому нас навчила».

Проф. І. М. В'ЮННИК, завідувач кафедри неорганічної хімії хімічного факультету: «Ми, хіміки, звичайно розуміли, наскільки це велика небезпека. Отримати радіоактивні промені – це вам не жарти! Але вірили у краще. Надіялися, що все закінчиться добре. Постраждали люди. У нас на факультеті, і в Інституті хімії є співробітники, які були учасниками ліквідації аварії на ЧАЕС: Є. І.Самойлов, О. В. Лебідь».

Проф. В. М. ДУХОПЕЛЬНИКОВ, завідувач кафедри історії Росії: «У радянські часи було багато чого закритим для людей. У перші дні аварії до нас доходила дуже туманна інформація. Мало хто реально знав, що собою являє реактор, що являють собою радіоактивні речовини. Тому в перші дні цьому ніхто не придавав значення. Першого травня по всій країні проходили паради. По телевізору показували пряме включення із параду в Києві. І лише через тиждень, коли в Чорнобиль почали звозити спеціалістів із всієї країни, відселяли людей, ми зрозуміли реальні масштаби аварії. Від самого початку АЕС хотіли будувати під Харковом, але потім, на щастя, визнали це не доцільним. З приводу того, що під час Євро-2012 планують проводити екскурсії на ЧАЕС, я не знаю, наскільки це потрібно тим вболівальникам, котрі приїдуть відпочивати і дивитися футбол. Але ми живемо в такий час, коли гроші роблять на всьому, і навіть на трагедіях».

В. ЖЕДЕНКО.